

Todistus 23.01.2012

"Olen kiitollinen siitä, kun löytäessäni Messiaanisen yhdistyksen sivut tajusin etten ole aivan yksin, enkä outo kokemuksieni kanssa. Kiitos siis näistä. Jo parista kirjoituksesta huomasin, että opetuksien kirjoittajia oli viety syvälle Sanaan, ja he olivat Jumalan vanhurskaan ja pyhän luonnon tuntemuksessa. Niissä opetuksissa kehoitettiin syvemmälle Messiaan tuntemukseen, lain ja profeettojen perustukselle. Olen iloinen siitä, että tällaista opetusta voi vielä löytää tämän pahan ajan keskellä.

"Ei Jumala ole hyljännyt kansaansa, jonka Hän on edeltä tuntenut. Vai ettekö tiedä ,mitä Raamattu sanoo kertomuksessa Eliaasta, kuinka hän Jumalan edessä syyttää Israelia:

"Herra he ovat tappaneet sinun profeettasi ja hajottaneet Sinun alttarisi, ja minä yksin olen jäänyt jäljelle, ja he väijyvät minun henkeäni"? Mutta mitä sanoo hänelle Jumalan vastaus? "Minä olen jättänyt itselleni seitsemäntuhatta miestä, jotka eivät ole notkistaneet polvea Baalille. "Samoin on nyt tänäkin aikana olemassa jäännös armon valinnan mukaan." Room.11:2- 5

Olen ollut pitkään huolissani siitä, että kristillisyydessä on liikaa irtauduttu juutalaisista juurista, eli Tanakhista. Kun juuret eivät ole syvällä Sanassa, joutuu ihminen 'kaikenlaisten opintuulten heiteltäväksi. "Tämä saa aikaan hämmennyksen, laittomuuden ja luopumuksen.Ef.4, 2Tess.2

Olen itsekin ollut riepoteltavana niissä kylmissä, sekoittavissa tuulissa. Mutta sitten alkoi aivan uudenlainen aika elämässäni, joka johti selkeyteen, syvään rauhaan, ja iloon. Mitä siis tapahtui? Kohtasinko jonkun suuren profeetan, vai pääsinkö erityiseen hengen virtaan, jossa uudistuin? Ei, rakkaat ihmiset. Minä kohtasin Jumalan lain pyhyiden.

Kun uppouduin Mooseksen kirjoihin, että koko Tanakhiin, ei se aina ollut helppoa. Jouduin kovaan painiin Jumalan kanssa. Mutta vasta sen kautta alkoi Messiaan Tie avautua.

Siinä prosessissa vääristynyt jumalakuva, eli eksyttävän hengellisyyden tuomat kiroukset alkoivat elämässäni murtua. Kun sain laista katsella Jumalan pyhää ja oikeamielistä luontoa, lkoi se murtaa sydäntäni. En voinut väittää vastaan. Sydämeni alkoi salaperäisellä tavalla parantua. Kyyneleet virtasivat. Näin Israelin Pyhän, ja rakastuin Häneen!

Näin maailman synnyn, ihmiskunnan alun, eri aikakaudet, ja niihin tiiviisti sitoutuneen historian Jumalan. Näin Jumalan surun syntiä kohtaan, ja halun suojella kansaansa baalin palvonnalta, ja kaikelta pahuudelta. Näin kansakuntien nousut ja tuhot. Käsitin Jumalan janon ja syvän rakkauden kansansa puoleen, halun asua ja elää heidän keskellään. Löysin u s k o l l i s e n Jumalan. Ja löysin sovitusuhrien tärkeyden Mikä tärkeintä, löysin sen oman Jaakobin sydämeni, kieron ja kovan, jonka täytyi painia Jabbok-virran rannalla Hänen kanssaan, jonka nimi on Ihmeellinen.

Minut siis tervehdytti hengellisesti, ja suoristi myös henkisesti Jumalan Laki. Jumalan jylhä rakkaus, Hänen Sanansa voima, haastoivat sydämen ympärileikkaukseen.

Ja matka toki jatkuu kaiken aikaa.

Mutta nyt kerron vielä alusta saakka, kuinka Jeshua Jumalan Sana, ilmestyi minulle. Siihen asti olivat olleet ne monenkirjavat opetukset rakkaudesta, armosta, Jeesuksesta, yhteydestä, hengestä ja Isän rakkaudesta. Kuitenkin ne olivat jättäneet kylmäksi. Kuin lipevä namusetä, joka lupaa paljon, mutta lopulta tuhoaa; vietellen pieniä pois todellisen Isän rakkaudesta. Tiedätkö, totuus on se, etten löytänyt ARMOA pelkän ristin julistuksen kautta. En oikein sisäisesti edes vielä käsittänyt omaa syntisyyttäni. Armoa yritettiin liisteröidä paatumukseni päälle. Jumalan tuntemusta en tavoittanut. En löytänyt Jumalan pyhyiden tuntea. Jotakin puuttui. Tuntui imelältä. Höttöä ja kuohuntaa riitti, joka oli useinkin tyhjää täynnä. Totuus oli suurimmaksi osaksi se, että vaikka kuinka ylistettiin ja palvottiin kokouksissa Jeesusta, niin avioerot, haureus ja maailmanrakkaus lisääntyivät. Hurmio ei kantanutkaan arjen elämässä, eikä johtanut pyhitykseen. Oman hyvinvoinnin ja menestyksen tavoittelu tuntui olevan liian usein etusijalla. Käskyt poljettiin. Synnillisiä taipumuksia ei aina suinkaan käsitetty synteinä (esim. ihmisen korottaminen, itsekkyyden haureus; esim. avioliiton ulkopuolinen seksi että homoseksuaalisuus. jne), vaan se oli vain pelkkää rikkinäisyyttä. Mutta ylistyslaulut soivat...

Opetuksia ja jopa kokonaisia seurakuntia perustettiin muutamien irrallisten Sanan kohtien ja hengenvuodatusten varaan, jotta saatettiin vakuuttaa, että 'tämä on nyt Jumalasta.' Jos joku uskalsi vielä puhua synnistä, ja nuhdella siitä, tai puhua ristin tiestä ja ahtaasta portista Matt.7,häntä halveksittiin. "Vanhaa Testamenttia" ei kunnioitettu, Jumalan laki oli out. Sieltä otettiin kohtia vain omaan korvasyyhyyn, ja tavoiteltiin rikkautta ja siunauksia. Ihmettelin omaakin tilaani, miksi helpotusta ei tullut. Koin itseni petturiksi sillä vaikka tahdoin rakastaa Jumalaa, lihani veti väärään suuntaan. Missä oli pyhyys, ja aito agaperakkaus? Huusin apua Herralta. Sitten tapahtui jotakin. Sen keskellä Jeesus, Jeshua haMashiah ilmestyi minulle. Hän sanoi etten vielä tunne Häntä. Mutta nyt Hän kutsuu minua kanssaan ristin tielle, seuraamaan Itseään. Siitä alkoi opetuslapsen tieni.

Jollain merkillisellä tavalla hengessäni tajusin, että se oli totta. En vielä tuntenut Herraan Sanoin sydämestäni; Minä tulen, ja Hän kuuli sen, ja alkoi johdattaa. Näin päädyin 'isäni' Aabrahamin jalanjälkiin. Oli lähdettävä ulos vanhasta elämästä.

En toki sitä heti tajunnut. Mutta minut vedettiin syrjään toiminnasta, ja kehoitettiin irrottautumaan sidonnaisuuksista, jotka kiinnittivät maailmaan, ja vanhaan tuttuun elämään Minua alettiin juurruttaa Sanaan, kaikkiin Pyhiin Kirjoituksiin. Tuntui kuin koko helvetti olisi ollut valloillaan elämässäni, niin raivokkaasti se yritettiin estää. Mutta JHWH ei antanut periksi. Kului paljon aikaa ja etupäässä vain luin. Elin talven hämärät kuukaudet Sanan kirkkaudessa. Tuli kesä, jne., vuodenaajat vaihtuivat, ja aikaa kului. Lopulta tietyn jakson jälkeen koin, en osaa kuvata sitä muutoin kuin että 'olin saanut tulla kotiin'. Rakkauteni oli syytynyt ja olin osa Israelia, ja heidän, uloskutsuttujen tiellä, menossa vapautta kohti. Nyt menin jossakin todellisessa, Kirjoitukset alkoivat elää sisälläni.

Mooseksen kirjat kuten myös Tanakh alkoivat välkehtiä Messiasta, ja viittauksia Häneen. Eikö Hänen vanhurskas luontonsa ole kätkeytyä lakiin? Entä Joosef, Mooses jne. Ja eikö tämäkin viittaa Häneen, ja tämä! Esim.1Moos.1:3, 1Moos.3:15, 1 Moos.49:10, 5 Moos.17:6, Moos.33:2-4, jne. ne.

Näin tulini liitetyksi myös H ä n e n tielleen. Nimittäin ristin Jeesus, Kirjoitusten ennustama Messias alkoi nyt avautua.

Olin joutunut kovaan synnin tuntoon Kuin tuli olisi liekehtinyt sisälläni. Näin baalini ja aserani, a kauhistuin. Tarvitsin kipeästi Häntä. Ei minussa ollut mitään pyhää. Ei vanhurskautta= oikeamielisyyttä, ei puhtautta. Olin kaatopaikka, ja haisin pahalle. Näin itseni aivan kuin ihmiskunnan

kollektiivisessa jäteviemärissä. Täällä olin enkä pois päässyt. Murhat, velhoudet, raiskaukset, valheet, himot, ahneudet velloivat kanssani siinä pohjaliejussa. Hoosean kirjakin nousi syyttämään minua. Mietin hylkäisikö Jumala minut lopullisesti. Ei mitään keinoa vapautua. Olin pitkään siinä tuskassa. Kaikki hyvät aikeeni, ja 'hyvät työni' näyttivät omahyväisiltä ja mustaakin mustemmilta. Kaikki motiivini olivat Hänen kirkkautensa hehkussa pohjimmiltaan turmeltuneita. Oliko minussa lainkaan agaperakkautta? Eipä ollut. Olin teeskentelijä, helvetin tuomion alainen. Kuka minut pelastaisi tästä tulesta? Sitten näin, täällä oli toinenkin. S e o l i J e s h u a. Puhdas ja Pyhä. Hän oli ristillä.Ps.22.Näin Hänen käsittämättömän nöyryytensä, ja järkytyin. H ä n o l i t ä ä l l ä jonne ihmiskunnan liat valuivat. Ne synnit joista kukaan ei ottanut vastuuta itse. Itkin liikutuksesta. Lopulta helpotuksesta .Mykistyin. Minun Herrani ja Jumalani. En ollut yksin, ja hyljätty. Kirkas valonsäde hohti kuolemanvarjonlaaksooni. H ä n o l i k a n s s a n i . H ä n o t t i v a s t u u n . H ä n k a n t o i t u o m i o m m e :

"Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät, halveksittu, jota emme minäkään pitäneet. Mutta totisesti, meidän sairautemme Hän kantoi, meidän kipumme Hän sälytti päällensä. Me pidimme Häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä, ja vaivaamana, mutta Hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden ,Rangaistus oli Hänen päällensä, että meillä Rauha olisi, ja Hänen haavaansa kautta me olemme paratut." Jes.53:3-5

Sain kaikessa hiljaisuudessa, omassa sisäisessä kivussani, yhdistyä Hänen kärsimyksiinsä, ja kuolemaansa...Ja ylösnousemukseensa. Tulla synneistäni tuon pyhän veren puhdistamaksi.

"meni, ei kauristen ja härkäin veren kautta, vaan oman verensä kautta kerta kaikkiaan Kaikkein Pyhimpään, ja sai aikaan ikuisen lunastuksen. Sillä jos kauristen ja härkäin veri, ja hiehon tuhka, astaisten päälle vihmottuna pyhittää lihanpuhtauteen, k u i n k a p a l j o a e n e m m ä n o n K r i s t u k s e n v e r i , Hänen joka iankaikkisen Hengen kautta uhrasi Itsensä viattomana Jumalalle, puhdistava meidän omantuntomme kuolleista teoista palvomaan/palvelemaan elävää Jumalaa! Hebr.9:12-14

"Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin Minä herätän Daavidille vanhurskaan Vesan; Hän on hallitseva Kuninkaana ja menestyvä, ja Hän on tekevä oikeuden ja vanhurskauden maassa. Hänen päivinänsä pelastetaan Juuda ,ja Israel asuu turvassa. Ja tämä on Hänen Nimensä, jolla Häntä kutsutaan: "Herra meidän vanhurskautemme." Jer.23:5,6

"Mutta Hänessä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi, ja pyhitykseksi ja lunastukseksi, että kävisi, niin kuin kirjoitettu on: "Joka kerskaa, sen kerskauksena olkoon Herra." 1 Kor.1:30,31

Hylkäisinkö nyt sitten lain tutkistelun, Pyhät Kirjoitukset, ja ajattelin, ettei niillä ole mitään arvoa enää? Kuinka voisin tehdä niin, kun tuo Pyhien Kirjoitusten Messias on niiden Henki ja Elämä, lain päämäärä, ja juuri Hän tuli sydämeeni? Hän on Sana Itse, Elävä Sana.Ilm.19:13.Hänen lakinsa kirjoitettiin sydämeeni. Hän on sekä Jumalan laki, että Armoistuin, ja Hän elää minussa.Hebr.8,9

Uskon niin, että jos suostumme yhdistymään Hänen kuolemaansa, Hän alkaa silloin elää kauttamme. Ja jos annamme Hänen upottaa meidät Hänen lakinsa tuntemukseen, että kaikkiin Pyhiin Kirjoituksiin,

voimme päästä siihen Jumalan tuntemukseen, jossa todella palvomme Israelin Pyhää .Hän meissä muuttaa meidät 'oikeiksi israelilaiksi' ,joissa ei vilppiä ole. Että Hänen Nimensä tulisi pyhitetyksi meissä.

"Sinun Sanasi on kokonansa totuus, ja Sinun vanhurskautesi oikeudet pysyvät iankaikkisesti."
Ps.119:160

"Pyhitä heidät totuudessasi, Sinun Sanasi on totuus."
Joh.17:17

Maria